

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 51/2015 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se domáhal žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 24. 3. 2015, aby tento soud (1) určil, že „*nevydání rozhodnutí o stížnosti nadřízeným orgánem (Si 538/13) je hrubým porušením zákona, tedy nezákonným zásahem do práva svobodného přístupu k informacím*“, (2) určil, že akt místopředsedkyně městského soudu JUDr. Naděždy Javůrkové vydaný v únoru 2015 pod sp. zn. Si 528/13 byl „*svévolným popřením svobodného přístupu k informacím*“ a (3) přikázal městskému soudu neprodleně poskytnout informace požadované pod bodem č. 4 žádosti o poskytnutí informací ze dne 28. 8. 2013.

[2] Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Předmětem žaloby je ochrana proti nečinnosti tohoto soudu. Tato skutečnost zavdává objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců správního úseku městského soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, čj. 4 As 14/2004 – 70).

II.

[3] Návrh městského soudu na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je důvodný.

[4] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát (tzv. nutná delegace).

[5] Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz náleží Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, čj. 4 As 14/2004 - 70).

[6] Samotná skutečnost, že žalovaným je krajský (potažmo městský) soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení ze dne 12. 12. 2012, čj. Nad 101/2012 – 18). Důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze ale mít z toho důvodu, že předmětem řízení v posuzované věci je i tvrzený nezákonný zásah místopředsedkyně soudu. Skutečnost, že by soudci městského měli posuzovat činnost místopředsedkyně soudu, která může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly státní správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednání a rozhodnutí věci (srov. rozsudek čj. 4 As 14/2004 - 70).

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že všichni soudci specializovaných senátů Městského soudu v Praze jsou vyloučeni pro možnou podjatost ve věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 5 A 51/2015. Věc proto přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, který je geograficky nejbližší soudu, který by měl ve věci rozhodovat podle zákonných kritérií.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. června 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu